ఊపిరిఆడని నగరం

ఊళ్ళన్నీ తిరిగిన ఓ కాకి, ఓ ఊరపిచ్చుక లారీ మీద కూర్చుని పట్టణం తోవ పట్టినవి. లారీ పరిగెత్తుతుంది పక్షులు ఎడమపక్కచూసినయి. ఓపెద్ద గేటు, ఇరుపక్కల పచ్చి గడ్డి లోపల అన్ని కార్లు నిలుచున్నాయి. చూస్తివా దాని సంగతి ఏమిటనుకున్నవు. అదంతా ఒక్కమనిషిదే! వేల ఎకరాలు, ఆ బంగళాలు భవంతులు అన్నీ ఒక్కనివె. అక్కడికి దేశం నలుమూలల నుండి వచ్చి పోతుంటరు. సినిమాలు కూడా తీస్తరు. ఆటలు పాటలు నడుస్తయి. లోపలికి పోతందుకు టికటు కొనాలి సుమా? " అంది కాకి.

" మనకేం టికట్ " అడిగింది పిచ్చుక.

" సరె మనం ఈలారీ దిగితె మల్ల మనకు " అంటు ఆగింది కాకి.

" ఏం దొరుకతదనా ? మస్తు బస్సులు ఇక్కడికె వచ్చి పోతుంటయి ఏ బస్సు మీద కూర్చున్న పాయె! అంది పిచ్చుక.

" అవును కదా బస్సెనుకబస్సు వస్తనేవున్నయి " అందికాకి.

" వద్దులే, మల్లెపుడన్న చూద్దాం " అంది పిచ్చుక.

అంబర్‌పేట దగ్గర్కిరాగానె ఎడమవైపు చూసి, " ఈ తోవ ఎటో " అని అడిగింది పిచ్చుక.

" అది సంఘీ దేవాలయానికి దారి "

" అట్టనా, ఆ అడవిలో కనిపించేదేనా " అవును ఈదేవుల్ల గుడులు ఎక్కువ అడవిలో వుంటయి ఎందుకో " అంది పిచ్చుక.

" ఊళ్లో మనుషులుంటరు కనక " అంది కాకి.

" అట్లనా అంటు ఆలోచనల్లో కెల్లింది పిచ్చుక. అవునూ మనిషి నిజంగా మాయగాడె, మనిషి శ్రమను దోచుకుంటు, తన దోపిడిని ప్రశ్నించకుండ గుడిలో శఠగోపం పెట్టిస్తడు. వీళ్లు తలలొంచి నిలుచుండి అడగ దలుచుకున్నయి అన్నీ మర్చిపోతరు. ఇదో గారడి కదా" అని కాకి వైపు చూసింది.

ఎల్‌బినగర్ రింగ్‌రోడ్డు చౌరస్తాలోని రాజీవ్ విగ్రహం చేతిమీద ఊరపిచ్చుక, బుజం మీద కాకి కూర్చోని చుట్టు చూస్తువున్నాయి. దిల్‌సుఖ్‌నగర్ వైపు ముఖాన్ని తిప్పగానే ఊరపిచ్చుకకు ఊపిరాడలేదు " ఏంది కంపువాసన " అంది.

" అదివిన్న కాకి " ఇప్పుడు నయం, గతంలో నేనోసారి వచ్చినపుడు దుర్వాసన వుండే" అంది. సాగర్ రోడ్ వైపు తలను తిప్పి

" ఆ వాసన వదిలేయి ఇదేం పొగ, కళ్లు మండుతున్నయి " అంది కాకి.

" అవునుగదా " అంటు తన కాలితో ముక్కునొకసారి తూడ్చుకుంది.

" పద ముందుకుపోదాం " అంటు ఎగిరింది కాకి. ఊరపిచ్చుకా ఎగిరింది. రెండు కల్సి దిల్‌సుఖ్‌నగర్‌వైపు వెళ్ళాయి. మధ్యన వున్న వైట్‌హౌజ్ ఫంక్షన్‌హాల్ మీద వాలినయి. వంటగదుల నుండి కమ్మటి వాసనలొస్తువున్నయి.

" ఇక్కడ పెళ్లి జరుగుతువుంది " అంది పిచ్చుక.

" జరిగితే, నీవు పందిట్లోకి వెళ్లి అక్షింతలైన తినగలవు నేనుపోలేనుకదా?"

' అక్షింతలేంకర్మ్య, వాటికంత పసుపేపసుపు. వాటిని తినలేము. తిన్నా వంటికి మంచివికావు కాసేపు ఆగితే బోజనాలకు లేస్తరు. ఓమూలన ఎంగిలి ప్లేట్లను పెడతారు. చాలు మనకు " అంది పిచ్చుక.

" పట్నం వచ్చిన నా బతుక్కి ఎంగిలి మెతుకులేనా " అని విసుక్కుంది కాకి.

" ఊరిమెతుకుల కంటె కాస్త రుచిగావుంటాయిలె " అంది పిచ్చుక.

" రుచిగానే ఉంటయి, మసాలాలు, నూనెలు ఎక్కువ వుంటయి, పొద్దంత నీళ్లు బాగ తాగాలి. ఈరోజుల్లో నీళ్లెక్కడ దొరుకుతయి. తిండిదొరుకుతది కాని నీళ్లు దొరకవు " అంది కాకి.

" అది నిజమే నల్లాలు ఎప్పుడొస్తయో తెలవదు. ఈప్లాట్స్ సిస్టం వచ్చినుండి ఎక్కడి బోరు అక్కడె. ఏ ప్లాట్‌లోకొచ్చెనీళ్లు ఆ ప్లాట్ లోనే పోక పైపుల్లోనే. నీకు నీటిచుక్కె బయటికనిపించదు. నీవంటె ఏవెంటిలేటర్ నుండో ఏ కిటికి నుండో పోయి తాగుతవు. నేనెట్టా పోగలను? ఒకవేళ్ల పోయినా ఎవరు చూసిన ఆచ్ అని విదిలిస్తునెవుంటరు ఇక నీళ్లు తాగడమెక్కడ "

అంది కాకి బాధగా.
" నీమీద జనానికి అట్లావుంది. నీవు చాన్స్ దొరికితే అయిందాన్ని కానిదాన్ని ఎత్తుకొస్తవాయె! టూత్‌బ్రష్‌లను కూడ వదలవయితివి, ఎండ పోసిన మాంసం ముక్కలను ఎత్తుకొస్తవాయె " అంది పిచ్చుక.
" ఎత్తుకొచ్చిన ఎత్తుకరాకపోయినా చిన్నప్పటినుండి తమతమ పిల్లలకు కాకి మంచిదికాదని నూరిపోసి నామీద ఓ చెడుభావాన్ని కలిగిస్తరు. " అంది కాకి లోతుల్లోకిపోయి బాధగా
" నీవనేది నిజమె నీవు చేయని పనులను చేసినవు అని బదునాంచేసుకుంటు పోయిరి " అంది పిచ్చుక సానుభూతిగ,

ఈలోపు దిల్‌సుఖ్‌నగర్‌వొచ్చి ట్రాఫిక్, బండ్లు వొదిలే పొగకు వుక్కిరి బిక్కిరి అయిపోతున్నరు. అటుచూడు ఆటోవాళ్లు కాస్తంత సందుదొరికితే చాలు దూసుకుపోతూనే వున్నరు. ఎటొచ్చి పాదాచారులకె పరేషాన్. అపక్కలెమ్మటి చూడు వచ్చిపోయే స్టీరింగ్ ఆటోలు. వాటి దోగోల అడుగడుగున ఆపుతూనెవుంటరు. ఎక్కేవాడు దిగేవాడు అక్కడ పక్కవాడు తికమక. ఆపండ్ల బండ్లు ఓటి కదలలేని మెదలలేని పరిస్థితి. పేరుకె దిల్‌సుఖ్‌నగర్ కాని అది దిల్‌పరేషాన్‌నగర్ అయిపోయింది. పదకొంచం ముందుకు పోదాం" పిచ్చుక అంది.
" సరె " అంటు కదిలింది కాకి. పిచ్చుక ముందుకు పోతు పక్కకు చూసింది. పక్కనే ఎత్తయిన టవరు. దానిని చూసి దీనిమీద వాలితె మనకు ఈ పొగ పొల్యూషన్ ఉండదు అనుకుంటు " అంది కాకి.
" మరి తిండి తిప్పలు, నీళ్లుగిట్ల " అంది పిచ్చుక. కాసేపు దాని మీద వాలి చుట్టు చూసినయి. ముందుకు నడిచాయి. ఇమ్లిబన్ స్టేషన్ వచ్చింది. దొడ్లో పశువుల్లాగ బస్సులు వస్తూపోతూవున్నాయి. కింది వైపు చూస్తే మూసీ నది. నీళ్లను చూడగానె దప్పికఅయింది. వంగి నీటిని చూసి ఎగిరి పక్కనున్న రాతిగోడమీద కూర్చొని
" ఛీ మురికి నీరు " అంది పిచ్చుక.
" మరి మంచి నీళ్లెక్కడ దొరుకుతాయి " అందికాకి.
" అదిగో అక్కడ నల్లా దగ్గర జనం సీసాలు నింపుకుంటున్నరు. వాళ్లు

కదలగానే తాగుదాం " అంటు వెళ్లి పక్కన్నె ప్లగ్‌పెట్టి వున్న పనిచేయిని ట్యాప్‌మీద వాలినయి.

" మనం ఇక్కడికొచ్చెసరికె నీరంగు సొరలు పోయి సొంతం నల్లగ మారింది " అంది కాకి.

" మరి అంతట పొగె పొగ కదా. సాయంత్రం వరకు ఇంకెంతమారిపోతనో ఏమో. ఎక్కడన్న మంచి నీళ్లు కనిపిస్తే స్నానం చేయాలి " అంది పిచ్చుక.

" లేకపోతే నాలాగ నల్లగుంటె ఎవరు దగ్గరికి రానీయరు. ఇష్టపడరు. ఎందుకో మనుషులకు నలుపు రంగంటె పడనట్టుంది. నన్నేకాదు పాలిచ్చె బర్రెను గూడ ఇష్టపడరు, అదె గోవును పూజిస్తరు. దాని పాలు తెల్లయె బర్రెపాలు తెల్లయె. పాలు త్రాగుతరు కాని పాలిచ్చేదాన్ని అంతగా ఇష్టపడరు " అంది తన రంగు నల్లరంగున్నందునకు విచారిస్తున్నట్టుగ చూస్తూ.

" ఆ ఎటువెడదాము అంది పిచ్చుక "

" ఇటు వెలితే చార్‌మినర్, అటు వెలితే టాంక్‌బండ్. చార్‌మినార్ వైపు ఎప్పుడూ గోలలే. అప్పుడప్పుడు కర్ఫ్యూకూడ వుంటది, లేనిపోని గొలలెందుకు పద " అంటు ఎగిరి పోయినయి. బిర్లా మందిర్‌పైకి వాలిచుట్టు చూసినయి. జనం గుడికొచ్చి పోతున్నరు. అందరి చేతుల్లో పూల బుట్టలే. ఈ పూలు ఏమిటికి పనికిరావు. వీటిని మనుషులు తినలేరు మనం తినడానికి పనికిరావు. అందానికె తప్పా ఆహారానికి అస్సలు పనికిరావు " అంది కాకి.

' అక్కడ ఏదో కాగితాలను కాలస్తున్నరు?" అంది పిచ్చుక.

" అది సచివాలయం కదా ప్రజలు ఇచ్చిన ధరఖాస్తులను కొన్నాళ్లుంచి చిత్తుకాగితాలుగ కాలేస్తరులె. అందుకేగదా ఇప్పుడు కంప్యూటర్లు పెట్టింది " అంది కాకి.

" అట్లనా " అంది పిచ్చుక

" దరఖాస్తు, దరఖాస్తు పెట్టినతేది, ఏమంత్రి దగ్గరుంది ఎం జరిగింది, ఏం జరుగుతుంది ఒక్క బటన్ నొక్కితె అంతా బయటికొస్తది" అంది కాకి.

" ఓహో " అంటు నోరు తెరిచింది పిచ్చుక.

" అటు చూడు ఆవెనక చెక్కులు అచ్చయితయి "
" అంటె చెల్లె చెక్కులేనా ? " లేకపోతె నకిలిస్టాంపుల్లా నకిలి చెక్కులా " అని అడిగింది పిచ్చుక. ఉన్నట్టుండి కాకికావు కావు మంది. అది విన్న పిచ్చుక " ఏమది అలా ఆరిచావు ఏమైంది " అని కాకి వైపు చూసింది.
" ఏంలేదు అటు చూడు ఆ చెరువుపక్కన ఎంత అందమైన కట్టడమో " అంది పిచ్చుక అటుచూస్తు " అవును కదా?" ఏంటో పిచ్చుక అటుచూస్తు " అవును కదా? ఏంటో అది " అంది.
" అది ఓ మహానుబావుని స్మారక .... "
మహరాజుల్లాగా బతికెటోన్ని చంపి ఆ తరువాత దానిని నిర్మించి తరించారు. ఈ రాజకీయాలు పాడుగాను కుర్చికోసం ఏదైనా చేస్తరు " అంది కాకి.
" మొదట మనం వాలింది డబ్బున్న వాళ్లు కట్టించిన ధ్యానమందిరం. అక్కడ మనిషి సృష్టించిన దేవుడుంటాడు. అక్కడికెళ్లి అందరు దండాలు పెట్టుకొని వస్తారు " అంది కాకి.
" అక్కడ దేవుడె వుంటె ఆ మధ్య దొంగలు దోచు కుంద్రట. అదెట్ల జరిగె " అంది పిచ్చుక.
" ఇక్కడేంది విజయవాడలో కనకదుర్గమ్మ కంట్లోనే కారం చల్లింద్రు. ఈ మనిషి ఉన్నడు చూడు పెద్ద మాయగాడు. నామీదనె లేనిపోని నిందలు వేసి దొంగతనాన్ని అంట గట్టి తమ తమ పిల్లలను తీర్చిదిద్దుకుంటున్నరు సంగతి చెపితి కదా. నీవు వినొచ్చు దాచిపెట్టింది కాకెత్తుకపాయె అని నన్నే దొంగనుచేసిరి " అన్నది కాకి కాస్త అసహనంగా కదులుతు. అప్పుడు దాని కళ్లు పసుపుపచ్చగ మిరపగింజల్లా కదిలినయి.
" నన్ను మాత్రం బతకనిచ్చింద్రా ఎప్పుడు వల విసురుతూనే వున్నరు. విసిరి విసిరి నా పూర్వికులను నాశనం చేసింద్రు. అంతేకాదు మాకలయిక వట్టి ఎక్కిదిగడమేనట" అన్నది విచారంగా పిచ్చుక.
" ఇక నుండి మనం జాగ్రత్తగా ఉండాలి సుమా " అంటు తనకళ్లను ఓసారి మూసి తెరిచింది. అప్పుడు దాని కనుగుడ్లు మిరపగింజల్లా కనిపించినయి.

" నాకు కళ్లు మండుతున్నయి. ఎటు కనపడడం లేదు " అంది పిచ్చుక.
' ఇక నుండి మనం జాగ్రత్తగా ఉండాలిసుమా " అంటు తన కళ్లను ఓసారి మూసి తెరిచింది. అప్పుడు దాని కనుగుడ్లు మిరపగింజల్లా కనిపించినయి.
" నాకు అంతెవుంది కాసేపు ఆ చెరువు గట్టున వున్న పార్కులోకి వెళదాంపద " అంటు కలిసి సంజీవయ్యి పార్కువైపు ఎగిరిపోతు.
" అటు చూడు తెలుగువారి తేజో మూర్తులు " అంటు ట్యాంక్‌బండ్‌మీది విగ్రహాలను చూపించింది పిచ్చుక " ఆ అటు వెళ్లొద్దు వాటిమీద రెట్టవేసింది మీరె అని పట్టుకుంటె " అంది కాకి.
" అదీ జరగొచ్చు. ఇక్కడ అటుపోతే పోలీసులు ఆపి ఫైన్ రాస్తుంటరు " అంది పిచ్చుక.
కాకి కిందికి దృష్టి సారించి " ఈ చెర్లో అన్నీ ఎలుకలేవున్నయి వాలుదామా ?" అంది
" అవి నిజమైన ఎలుకలు కాదు వినాయకుని వాహనాలు, ఆయనలాగ అవి బొమ్మలే. వాటికి అద్దిన రంగులు కరిగి రసాయనిక వాసన రావటంలేదు? ఆ గాలిని మనం పీల్చితిమా ఆరోగ్యం చెడిపోతది " అంది పిచ్చుక. నీళ్ల అడుగును చూస్తు.
" మరి మనుషుల ఆరోగ్యం " అంది కాకి.
" అందుకే కదా ఈ పెద్దపెద్ద ఆసుపత్రులు " అంది పిచ్చుక.
" మనుషులు ఎంత తెలివి తక్కువోల్లు ఒకవైపు పైసలు పెట్టి రోగాలు కొనుకుంటు మరోవైపు పైసలు పెట్టి బాగుచేయించుకుంటరు " అన్నది కాకి వెటకారంగా పిచ్చుకవైపు చూస్తు.
పార్కులో కాసేపుండి అక్కడ పడివున్న తిరుబండారాలను ఏరుకుతిని
" ఎటుపోదాం " అంది పిచ్చుక.
" సికింద్రాబాదును చూద్దాం " అంది కాకి.
" ఏముంది దుకాణాలు, రైల్వేస్టేషన్ " అంది పిచ్చుక.
" బేగంపేట విమానాశ్రయం కూడా వుంది. అక్కడ మనల రానివ్వర్. మనం అడ్డంపోతె అంత పెద్ద విమానంకూలి పోతదట. అదెట్ల నాకర్థమేకాదు

కనక వొదిలేయ్ పదపోదాం " అని రెండు పక్షులు ఎగిరి కంటోన్మెంట్‌వైపు పోతు " ఈ విషయం విన్నవా " అంది పిచ్చుక.

" ఏ విషయం "

" నేను కొన్ని రోజుల కింద, ఓ హోటల్ కిటికిలో వాలినపుడు వాళ్లు రేడియో పెట్టిరి. సైనిక నివాసాల్లోని కాలి భూములు ప్రైవేటు వ్యక్తుల ఆక్రమణ అంది రేడియో " అంది పిచ్చుక. సైనికులేమో మన భూబాగంలో పరాయివాళ్లు అడుగుపెట్టకుండా రాత్రి పగలు కావలకాస్తె ఊళ్లోవుంటున్నవాళ్లేమో వాళ్లుండే స్థలాలను ఆక్రమించుకొని పంక్షన్‌హాళ్లు, సినిమాటాకీసులు కడుతున్నరాయె. అటువంటి చోట్ల మనం పోవడం దేనికి, తిరిగి ఊరెల్లిపోదాం పద అంది " కాకి.

" సరె, పోతప్పుడు ట్రైన్‌లో పోదాం " అంది పిచ్చుక.

" ట్రైన్‌లో అనకు. అది సాధ్యం నాకు కాదు. నన్ను డబ్బాలోకి రానీరు. " పిచ్చుక అర్థం చేసుకుని కిచకిచమని నవ్వి సరె ఇద్దరం డబ్బామీదనె కూర్చుందాపద డిజిల్ " ఇంజనెకద " అంటు రెండు పక్షులు రైల్వేస్టేషన్ వైపు ఎగిరిపోతు...

" మనం ఊళ్ళోకి పోవద్దు. ఊళ్లు పాడయిపోయినయి. అడవికే పోదాం అంది పిచ్చుక.

" అడవిలో ఉన్నవాళ్లే చర్చలకు అని పట్టణం వస్తుంటె మనం అడవికి ఎందుకు? "

" ఆ చర్చలు తెగేవా ముడిపడేవా అయిన వాళ్లతో మనకేం పని. మనం అడవికే పోదాం. మనం ఈ కాలుష్యాన్ని తట్టుకొలేం. బతికుంటె బలిసాకు తినొచ్చు. అందుకే మధ్యలో దిగిపోదాం. "

● ఆగష్టు 2004

* నవ్య 2003.